

doi: 10.3897/bgcardio.27.e71702

Уважаеми колеги,

Вторият брой на списание „Българска кардиология“ за 2021 г е посветен на сърдечната недостатъчност (СН), която продължава да бъде водеща причина за заболяемост, смъртност и лошо качество на живот. Честотата на болните със сърдечна

недостатъчност остава висока в световен и национален мащаб и възлиза на милиони засегнати. Причините за това са широкото разпространение на сърдечно-съдовите заболявания и на рисковите фактори за тях в България и по света, застаряването на населението, както и парадоксално – поради успехите в други области на медицината и в частност на кардиологията, удължаващи живота на болните.

Сърдечната недостатъчност е комплексен клиничен синдром с голямо медицинско, социално и икономическо значение, което определя необходимостта от навременно поставяне на диагноза и започване на лечение, както и от усърдно систематично проследяване за оценка на прогресията и прогнозата. През последните години се публикуваха данни от завършили важни клинични изпитвания, които променят подхода към лечението на болните със СН.

В настоящия брой на списанието са представени няколко избрани научни обзора, подготвени от водещи специалисти в областта на сърдечната недостатъчност в България и света.

Специален гост на списанието е проф. Марк Пфефер, който разглежда доказателствата, довели до новите открития в областта на СН.

Левокамерната (ЛК) фракция на изтласкване е ключов, широко достъпен показател за класифициране на болните със СН, макар несъвършен и вариабилен. Хетерогенният фенотипен профил на категорията болни със СН със запазена и междинна фракция на изтласкване остава предизвикателство както в терапевтично, така и в прогностично отношение. Групирането на болните със СН въз основа на ЛК изтласна фракция е в основата на класическите и на най-съвременните фармакологични и инструментални интервенции,

които доказано повлияват положително прогнозата при болните със СН. Преосмислянето на класификацията на болните със СН, предложено в нов документ на Европейската асоциация по СН и определянето на категории пациенти с умерено редуцирана или възстановена фракция на изтласкване е още един начин, чрез който се цели предоставяне на доказано ефикасни терапевтични интервенции до по-широк кръг болни със СН с цел подобряване на тяхната прогноза.

Острата сърдечна недостатъчност (ОСН) е хетерогенен синдром с лоша прогноза, при който ранната диагностика и своевременно откриване на преципитиращите фактори са решаващи за терапевтичните резултати. Обзорът, посветен на ОСН, представя ревизираната дефиниция за това заболяване и критичните забележки към нея, подробно се разглежда диагностиката с акцент върху образните методи и разнообразни съвременни биомаркери – възпалителни, невроендокринни, генни и др., и задълбочено се анализират терапевтичните стратегии и най-новите проучвания и документи, обсъждащи както фармакологични, така и инструментални интервенции при болните с ОСН.

Новите глюкозопонижаващи лекарства при болни със СН демонстрират кардиопротективни ефекти и водят до намаляване на сърдечно-съдовите усложнения при болните както със, така и без захарен диабет. Натрупаните до момента доказателства обясняват потенциалното им значение за лечението и прогнозата, свързана със сърдечни, бъбречни и други мултиорганни ползи.

Съвсем скоро ще разполагаме с новите препоръки за лечение на СН на Европейското кардиологично дружество, които вероятно ще променят подхода към болните със СН в съответствие с натрупаните съвременни доказателства и най-вече ще помогнат в избора на последователност на включване на доказалите се фармакологични и инструментални интервенции за постигане на оптимална успешна индивидуална лечебна стратегия.

Приятно четене!

Доц. Д-р Мария Токмакова, д.м.
Отговорен редактор на брой 2 / 2021